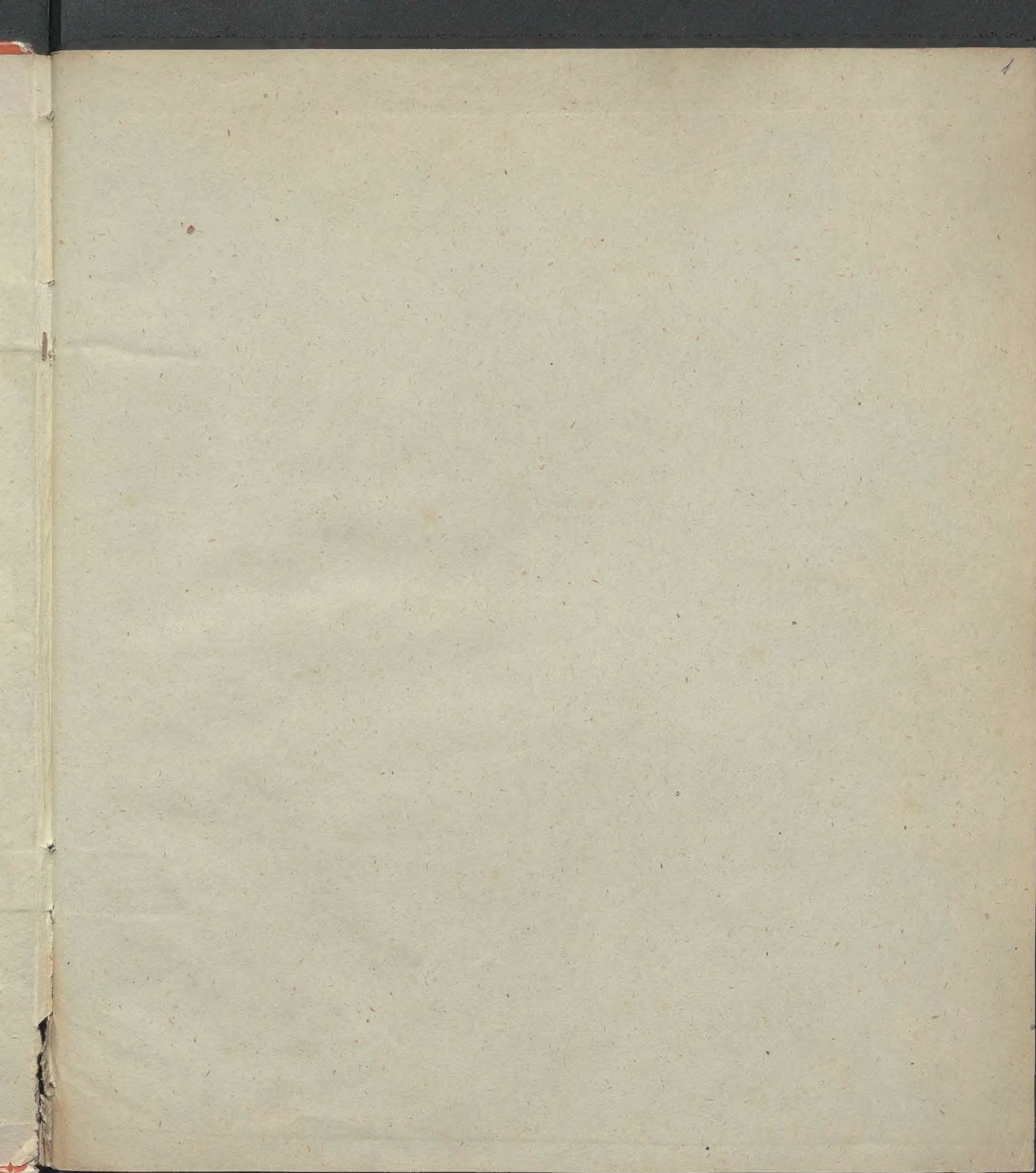
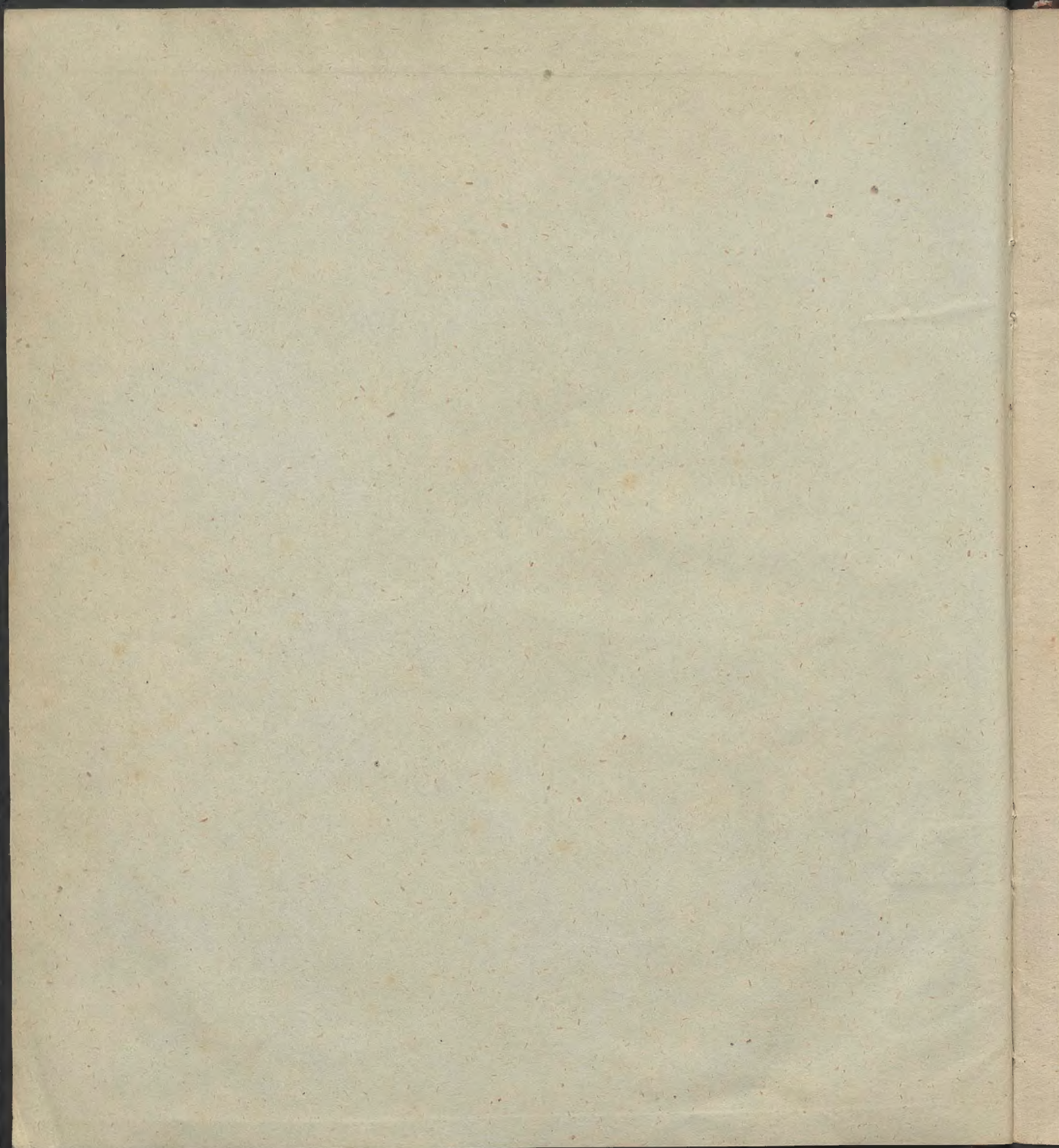

5038

II
—

N. Inner. 5038.

Magistratus Amplissimi et Illustrissimi!

Collegae Doctissimi et Celeberrimi!

Auditores caeteri Ornatissimi atque Humanissimi

Festivum certo celebraturi diem, in-
gredimur hoc litteris et artibus li-
beralibus dicatum et munificentia
regia exstructum sanctuarium, in
quo summi in jure honores poima
vice hodie petuntur ab Romualdo
Hube, olim discipulo ^{inpraesentiarum} ~~munus~~ collega
nostro carissimo. Jure optimo lae-
tamur, dum grato in Deum O. M. a-
nimo et pia mente hanc solenni-
tatem renuntiemus, haud parva
est etenim temporis felicitas, cum
^{Docti} ~~XXX~~ et honesti munus publici
professoris debito modo ambiant
et de summa honoris palma con-
tendere audeant, ut ex omni

¶ quae in conferendis mune-
re sint observanda.

* in l. 7. (lib. 4. tit.
52.) C. de profes-
soribus et medicis.

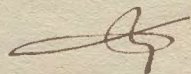
parte absoluti et perfecti recte
fungantur gravi officio, non
solum legibus, sed honestati
quoque plane satisfacturi.

Bene Julianus Imperator mo-
nuit: quae in magistro vel do-
ctore studiorum requirantur pro
bono publico, ¶ Magistros studi-
orum, (in haec verba loquitur
Imperator*) doctoresque excellere
oportet moribus verum, Deinde
facundia. Sed quia singulis civita-
tibus adesse ipse non possum,
iubeo: quisquis docere vult, non
repente nec temere possiliat
ad hoc munus, sed iudicio
ordinis probatus, decretum
curialium mereatur, optimo-
rum conspirante con-

«sensu.» Videamus jam, quatenus
huic sapienti praescripto a no-
bis et a candidato et collega no-
stro obtemperetur.

Romualdus Hube, natus Varso-
viae a. 1803., prima litterarum
rudimenta cepit, cura optimi
parentis, in scholis Dresdensi-
bus, Varsaviensibus, ac Cracovien-
sibus, quibus mature, jam a. 1818.
absolutis, Dedit se totus ~~juris~~
jurisprudentiae studio in regia
litterarum Varsaviensi univer-
sitate, in qua, triennio praeter-
lapso, a. 1821. adeo totum hujus
aeracis ordinem devinxit ubi dili-
gentia litterarum, probitate mo-
rum, modestiaque, ut, tanquam
praesagio ducti, eundem magis
amicum, quam discipulum, summa

iam laude, unanimi consensu laque
equita, dimiserint. Non subsi-
stens in theoretica juris coqui-
tione, praxin quoque ejus modo et
tempore legibus definito coquo-
scere in judiciis minime ne-
glexit, quod examine iterum rigoro-
so bene probavit. Cum autem
Lublinensi tribunali, assessorum
numero, adscribendus vocaretur,
protulit utile dulci, privato
enim commodo, ac dignitati
oblatae, publicam utilitatem
futuram ac majorem sui per-
fectionem. Quare non acce-
pto munere assessoris judi-
cii Lublinensis, quod ei offe-
rebatur, abiit Berolinum,

quo per totum fere biennium
jurisprudentiam et philosophi-
am summo ardore colebat, cele-
berrimorum antecessorum fami-
liaris et amicus. Reverens dein
in patriam, dum fausto omine juris
cathedra vacabat, in nostrum
ordinem adlectus communi honesto-
rum quorumvis laetitia et suffra-
gio. Ab a. 1825. instituens juventu-
tem exponit historiam juris, qua neglecta
~~deficiente~~ artem nostram valde in-
certam et maneam esse, praeteri-
torum seculorum experientia
docuit. Quomodo noster Mube
in hoc munere versetur, qua
animi probitate in nos, quo
zelo in discipulos agat, taceo,

ne quis obiciat malevolus:
 me adulatorum morem se-
 qui. ^{silentis praetere} ~~Meminiſſe~~ ^{non} tamen ſicet:
 cum Ulpiani fragmenta,
 Caiique Veronensis comenta-
 rios, nostris in ovis primum
 edidiſſe, bene gnarus, quanti
 ſint momenti, et quam valde
 adjuvent perfectiorem iuris-
 prudentiae cognitionem. Quos
 factos paravit ſibi monu-
 mentum aere perennius, quod
 memoriae et imitationi fu-
 turorum ſeculorum ſervan-
 dum ^{meminiſſe} magnopere iuvabit.
 Quid plura referam?
 Sane iudices adestis aequi et

p bene consulens propriis
 impensis, laud mod-
 cis, utilitati publi-
 cae, minime proprio
 commodo,

probi, nostrae accedere senten-
tiae parati. Una nobiscum
ad mentem Iuliani Impera-
toris velitis agnoscere, rogo,
optoque: non repente, nec
temere Romualdum habere
prosiluisse ad munus, sed
recte eundem iudicio et con-
spirante consensu antecessorum
ordinis probatum fuisse, ac
non solum curialium, sed et
exteriorum decretum, meruisse:
ut summus in iure honores
nanciscatur, nosterque jam
pleno iure evadat collega.

Non est, cur vos mover!

Licet jam lutragia febre,
in nostramque partem ~~de~~
~~de~~ iue, praevia disputa-
tione, ad quam incundam
hilaris vultu vos invi-
tare, meum esse video.

Sicet omnibus tua vita, huiusque acta,
 abunde persuadeat de Tua cura lite-
 rarum futura, haud remittenda, lex
 tamen imponit mihi necessitatem:
 ut publice in hoc augusto consessu Teum
 pariscar, ^{ex} Teque solemniter quaeram:
 num spondeas: Te omni vi et per
 totius vitae tempus curaturum,
 jurisprudentiae studium et augmen-
 tum. Si hoc spondes, stipulata
 manu firma sponsum.

Auctoritate privilegiorum ab Alexandro I. Impe-
 ratore et rege nobis concessorum, ego J. W. Bantini,
 h. v. Decanus ordinis Pctor., Te Romualdum
 Hube J. V. Doctorem voco et venuntio.

Accipe annulum in signum honoris, quem rite
 adeptus es, atque in memoriam tuae
 sponsionis.

the

6

